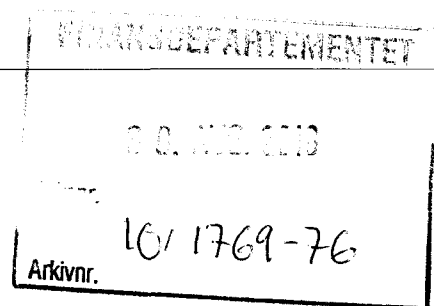

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Høringsuttalelse ifm forslag om ny lov som begrenser retten til særfradrag

TMD-foreningen representerer pasientgruppen med kjeveskader med invalidiserende lidelser som fører til alvorlig funksjonshemming og uføretrygd. Vi vil spesielt trekke frem to ting viktige konsekvenser ved det nye lovforslaget - om å ta bort muligheten til å kreve særfradrag på skatten, som vil gjøre livssituasjonen ytterligere forverret for denne pasientgruppen.

1. Mennesker med alvorlig grad av sykdom som ikke får stilt en diagnose, mister sine pasientrettigheter og får ikke tilbud om nødvendig helsehjelp i det offentlige helsevesen. Disse må på eget initiativ og for egen regning finne nødvendig helsehjelp for sin skade og sykdom. Retten til å kunne kreve særfradrag på skatten for disse behandlingsutgiftene kan være deres eneste sjanse til å få nødvendig helsehjelp.
2. Med dette nye lovforslaget legges det opp til en forskjellsbehandling av pasientgrupper idet noen diagnoser skal gi rett til særfradrag på skatten, mens andre ikke. Syke mennesker vil som en konsekvens av det nye lovforslaget forskjellsbehandles i skattesystemet.

Her i landet skal vi ha en offentlig helsetjeneste som gjør at syke mennesker skal kunne få behandling. Politikere og norsk helsevesen skryter av at man ikke skal ha systemer som gjør at folk må ha sykeforsikringer for å ha rett til behandling og nødvendig helsehjelp. Men så utelukkes likevel store grupper, fordi et utvalg lager lover som bestemmer hvilke pasienter som skal ha rett til dette. Mange faller utenom.

En diabetiker dør uten behandling. Diabetikere får selvsagt sine medisiner på blå resept. I tillegg må de gå på diett og har et fordyrende kosthold, og kanskje det er andre forhold som teller også med hensyn til behandling. I hvert fall kan de da kreve fradrag for ekstra utgifter til kosthold.

Men det finnes sykdommer legene faktisk ikke finner årsaken til eller som er målbare ved dagens undersøkelser eller laboratorieprøver. En person med matintoleranse, ofte alvorlig, vil ved mange tilfelle ikke kunne måles med de metodene den offentlige helsetjenesten kan tilby. Disse pasientene blir svært dårlig med elendig livskvalitet og kanskje være ute av stand til å jobbe hvis de må spise vanlig mat. Når de da må ha en spesiell diett for å bli bedre eller til og med være friske, så får ikke de anledning til å få dekket noe av dette, og nå skal de altså heller ikke få kreve særfradrag.

De med f.eks. fibromyalgi har strevet i årevis med å vinne respekt for sin sykdom. Det ble hevdet lenge at deres plager var psykisk betinget, fordi legene ikke kunne forklare årsaken. Men uansett årsak er jo disse pasientene meget syke med betennelser i kroppen. Hvordan kan de bli nektet retten til å få behandlinger som det offentlige skulle dekke? Det handler om store smerter og meget syke mennesker. Disse får ofte store utgifter til behandlinger som skal dempe smerte og bidra til bedre funksjon, og det er ikke alltid den beste behandlingen finnes blant det offentlige tilbudet.

Våre medlemmer tilhører en gruppe som heller ikke får en entydig diagnose her i landet. Årsakene til sykdommen kan være sammensatt og vanskelig å finne ut av, den utvikles over år og utløses ofte av traumer som trafikkulykker, fall, slag o.a. Vi får store plager med smerter, nervesmerter, muskelsmerter, ikke sjeldent suicidale smerter, og uten behandling kan det gi alvorlige funksjonshemminger. Fordi det offentlige helsevesenet ikke har systemer for å diagnostisere og gi disse pasientene riktig diagnose, får pasientene heller ikke et behandlingstilbud som hjelper. De behandlingene som kan være lindrende, er ofte heller ikke det de offentlige systemer gir refusjoner til, fordi kun et fåtall behandlingsmetoder gir rett til refusjon. Derfor får noen pasienter store utgifter til helsehjelp da man søker adekvat behandling som hjelper.

Spesielt for pasientgruppen vi representerer er behovet for jevnlig/konstant tannlegebehandling i en eller annen form. Det er resultatet av et ubehandlet skade i kjeveleddet. I tillegg får pasienten flere sekundærplager over tid, som krever mye annen muskel- og smertebehandling. Hvis denne pasientgruppen heller ikke skal ha rett til å kreve særfradrag, vil det for noen resultere i at vår siste mulighet til å ha råd til nødvendig helsehjelp blir tatt ifra oss.

Det er sikkert andre grupper og enkeltmennesker som dette også gjelder. Når et sykt menneske har store utgifter i forbindelse med sykdom eller skade, har nettopp muligheten til å kreve særfradrag sikret disse pasientene en viss likeverdig behandling med de aksepterte og kjente diagnosene. Intensjonen i regelverket skal vel være at syke mennesker skal ha like rettigheter?

Noen pasientgrupper har allerede høylydt prøvd å forklare hva det nye lovforslaget vil innebære for deres pasienter, blant annet diabetesforeningen. Dette har sannsynligvis vært med på at ordlyden i dette lovforslaget er blitt forandret til at retten til særfradrag ikke skal fjernes helt, men skal kun gjelde for spesielle diagnoser, godkjent av myndighetene.

Dette mener TMD-foreningen er helt feil. Hvis et utvalg skal sitte å se på hvem eller hvilke diagnoser som skal gjelde, utelukker dere de som virkelig trenger særfradrag, og det er grupper med sykdommer som det er vanskelig å finne årsak til eller en diagnose på, og som har store utgifter både til undersøkelser og til behandlinger.

Hvorfor skal en diagnose være mer verdt enn en annen? Er det ikke de reelle helseutgiftene til den enkelte pasient som skal bestemme?

Vi gjør dere oppmerksom på at svært mange av våre medlemmer blir uføre og mister inntektsgrunnlaget sitt. Dette forverrer deres økonomiske situasjon ytterligere.

Intensjonen om at pasienter skal ha lik rett til behandling bli ytterligere ut-hulet hvis dette forslaget gjennomføres. Ingen har store sykdomsutgifter for moro skyld.

TMD-foreningen kan forstå at det er behov for en mer målrettet bruk av pengene som i dag brukes på skattelette ved særfradrag. Men da dagens system i det norske helsevesenet ikke ivaretar kronisk syke uten diagnose er særfradrag på skatten "sikkerhetsnettet" for mange, og gir lik rett til fradrag for store sykdomsutgifter, uansett diagnose eller ikke. Vi kan ikke se at det er en forbedring av dagens system å fjerne særfradragsordningen før nye ordninger er på plass, som ivaretar alle syke kronikere. ***TMD-foreningen ber derfor innstendig om at retten til særfradrag ikke fjernes.***

--||--

Vi beklager at foreningen ikke fikk innsendt våre kommentarer innen høringsfristen gikk ut. Men vi er en organisasjon av frivillige, og da høringsutkastet kom like før ferien ble det umulig å få dette til tidligere. Vi håper likevel at vår henvendelse blir tatt med i behandlingen av lovendringen.

Postadresse:
Web:
E-post:

Ryenbegveien 73B, 0677 Oslo
<http://www.tmdforeningen.no>
tmd@tmdforeningen.no

Vennlig hilsen

Hanne Fosse
generalsekretær TMD-foreningen

Postadresse:

Web:

E-post:

Ryenbegveien 73B, 0677 Oslo

<http://www.tmdforeningen.no>

tmd@tmdforeningen.no